

KRONIKA

The image shows a hand-drawn cover for a book. On the left, a vertical wooden post is drawn with brown lines and a knot. A blue, torn-edged paper is pinned to the post. The paper is divided into four quadrants by a vertical and a horizontal blue line. The title 'Družinová kronika' is written in brown, and 'JESTŘÁBI' is written in green. The background is light blue with yellow sun rays. At the bottom, there are green pine trees and a blue cloud. A date '14.5.2009' is written in the bottom right corner.

Družinová
kronika

JESTŘÁBI

Úvodem

Bylo léto roku 2000. Na táboře v Lačnově vzniká díky obrovskému návalu nováčků zbrusu nová družina - JESTŘÁBI.

Zatím je tedy také družinou nejmladší, ale i za ty dva roky, které uplynuly od jejího založení, si stihla vydobýt pevné místo v oddíle.

Kdo by tehdy v to, pro nás - Jestřábi, tak památné léto mohl tušit, že už na táboře o rok později a také v nynějším skautském roce, za vysoké neúčasti, kdy se tak tak poskládají dvě družiny, "vytlačí" Jestřábi dokonce i "tradiční" Medvědy a budou společně s družinou Vlků tvořit 1. chlapecký oddíl.

Rádceju v družině téměř od samého počátku, a proto jsem si řekl, že už je nejvyšší čas, abychom si začali psát kroniku.

Co ale tak na ten úvod napsat?

Mým největším přáním je, abychom kroniku vydrželi psát (a dobře psát) co nejdéle.

A snad jednou, až už my budeme mezi na chvíle v družině strávené pouze vzpomínat, někdo další se chopí tohoto úkolu a bude pokračovat dál a dále...

OD. VÝPRAVA

OCHOZ U BRNA

STŘEDA 8. 5. 2002

V 11⁵⁸ JSME SE OCÍTLI PŘED NÁDRAŽÍM, ODKUD JSME PORAČOVALI AVTÓBUSEM, VE KTERÉM JSME BYLI NAMÁČKÁMI JAKO SARDINKY V KONZERVĚ. VYSTOUPILI JSME ~~NA~~ ASI PO TŘECH ZASTÁVKÁCH A PAK ŠLI PĚŠKY ~~NA~~ ASI DVA KILOMETRY (SAMOZŘEJMĚ PORÁD S KOPCE). POŽDĚJI VYHLAŠIL BROŮK ~~NA~~ SOUTĚŽ O NEJKRCHLEJŠÍ LÓDKU Z KÚRY. DOPADLO TO TAKTO:

- 1 PETR (VLCI)
- 2 MILAN (VLCI)
- 3 JÁ - STAŇA (JESTRÁBI)
- 4 ČMELDA (VLCI)
- 5 LÍZÁTKO (VLCI)

VEČER NÁM ZAVÁZALI OČI ŠÁTKY A VEDLI NÁS NEZNÁMO KAM.

ŠLI JSME DLOUHO, AŽ JSEM ODĚKUD SLEPSEL KAPÁNÍ VODY.

TO UŽ JSME SI ALE NASTĚSTÍ MOHLI SONDAT ŠÁTKY.

ZJISTILI JSME, ŽE JSME V JESKYNI, V NÍŽ HOŘELO JEDENÁCT SVÍČEK, ZNAZORŇUJÍCÍCH DESET SKAUTSKÝCH ZÁKONŮ A SK. SLIB.

VY PADALO TO MOC PĚKNĚ,
ŽPĚT NA ZÁKLADNU JSME SE VRACELI OPĚT JAKO
NEVIDOMÍ.

ČTVRTEK 9. 5. 2002

PROBOUZÍME SE DO KRÁSNÉHO, SLUNNÉHO DNE.
VŠUDE SE TRPÍ ČERSTVÁ ROSA (TAKÉ PŘEDEVŠÍM NA VĚCECH
TĚCH, KTERÉ SI JE NECHALI VENKU - TAM VYPADALA OPRAVDU KRÁSNĚ),
ASTERIX NAŠ VÝTAHL NA ROZCÍVKU, KTERÁ BYLA CELKEM
V KLTDU.

PO NÁSTUPU JSME SE VYDALI DO BAHENNÍ JESKYNĚ, VE
KTERÉ JSME SE POSTA VYPOVAĎĚLI.

TI, CO TAM VLEZLI ČIŠTÍ A VOŇAVÍ JAKO KVĚTINKY,
VYNORILI SE NA SVĚTLO BOŽÍ ZPRASENÍ TAK, ŽE BY JE
ANI PALMEX MAN NEDAL DO POŘÁDKU.

PROTO JSME SE CESTOU K NAŠEMU SÍDLU RÁDŠI
ZASTAVILI U RYBNÍKA.

ODPOLEDNE BYLO VE ZNAMENÍ HER, VE KTERÝCH
MNE PERMANENTNĚ MŮJ BRATR ŠTVAL.
PAK VŽ JSME ALE ŠLI PLNI DOJMU SPÁT.

PÁTEK 10. 5. 2002

DNES JSME MĚLI V PLÁNU NÁVŠTĚVU MĚSTA
(A HLAVNĚ OBCHODU) TRVALO PLOUHO, NEŽ JSME SE POSTALOU
K AVTOBUSOVÉ ZASTÁVCE A PAK JSME MUSELI ČEKAT

JEŠTĚ 20 MINUT NEŽ "NĚCO JELO".

PO PŮL HODINĚ JÍZDY JSME, AČ NERADI VYSTOUPILI A
ŠLI JEŠTĚ ASI 3 KILOMETRY, KDYŽ JSME SE ZASTAVILI PŘED
NĚJAKOU BUDOUCÍ S VELKÝM KAMÍNEM.

BYLA TO BÝVÁLÁ PEC, VE KTERÉ SE DŘÍVE TAVILO ŽELEZO.
NEŽDRŽELI JSME SE DLOUHO A ZNOUV JSME ŠLI A ŠLI A
JEŠTĚ ŠLI NEŽ JSME DOŠLI DO MALÉ VESNICE, VE KTERÉ UŽ DLOUHO
STÁL VĚTRNÝ MLÝN.

JEDEN MÍSTNÍ OBČAN, KTERÝ MĚL MLÝN NA STAROST, NÁM
O NĚM ŘEKL MNOHO ZAJÍMAVÉHO A TAKÉ NÁS SEZNÁMIL S
EXPOZICÍ.

NERADI JSME ODTUD ODCHÁZELI, ALE STAŽE INTENZIVNĚJI
JSME POCÍTOVALI POTŘEBU OBCHODU.

V POSLEDNÍCH FÁZÍCH POCHODU UŽ MĚRTERÍ Z NÁS TOUHO
PO CVKRV SLINTALI.

S EXPOZICÍ OBCHODU NÁS NIKDO NEMUSEL DLOUHO SEZNAMOVAT.
PO NÁVRATU NA TÁBOŘIŠTĚ VĚTŠINU BOLELY NOHY A ZÁPA.
VEČER NÁM BROUK OZNÁMIL ŽE JSME UŠLI ASI 20 KM.
S CHUTÍ JDEME SPÁT.

SOBOTA 11. 5. 2002

RÁNO PO NÁSTUPU JE VYHLÁŠENA SOUTĚŽ O NEJLEPŠÍ
PRAVĚKÝ OĎEV NA JEHO VÝROBU JSME MĚLI HODINU A PŮL.

PĚ PETR, LÍZA TKO A SAMOZŘEJMĚ BLESK - ZNÁMÍ EXHIBICIONÁŘI
SE VYSLEKLY ÚPLNĚ DO NAHA, A NA HÁZELI NA SEBE JAKÉSI USCHLÉ
LISTÍ PRY PRAVĚKÝ OBLEK.

JAK SE ZPĚTLALI OSTATNÍ, TADY NEBUDU RADŠÍ JAK
NEBUDU UVAŽEJTI.

PROTO SE MI NESMÍTE DIVIT ŽE JSEM ZŮSTAL V KROJI,
(JEN PRO INFORMACI VYHRÁL MAZAŇEK JAKO SAMAN)

HNEĎ PO OBĚDĚ BYLA VYHLÁŠE NA DALŠÍ HRA
TENTOKRÁT PO STANOVÝCH SKUPINKÁCH.

POZOR ŠLO TU O POKLAD!!

PRVNÍM ÚKOLEM BYLO MAJIT ZPRÁVU PSANOU SAMANEM.

TU JSME NALEZLI BĚHEM 10 MINUT, ALE SVĚTE DIV SE,
ZPRÁVA NÁS POSLALA HLEDAT DALŠÍ ZPRÁVU!

NO JÁ BYCH VRAZDIL...

POD MOSTEM, KDE MĚLA TA MRŠKA BÝT, BYLO SICE
HODNĚ ZAJÍMAVÝCH VĚCÍ, ALE BLBÝ PAPIR NE.

KDO VÍ, JAK BY TO DOPADLO, KDYBY NAM BROUK NEPŘÍDEL
PORADIT.

ŠLI JSME AŽ JSME POSLI... NĚKAM, KDE NÁS
DOHNAL GUMA, ABY, ABY NÁM OZNÁMIL, ŽE JDEME ŠPATNĚ.

ŠLI JSME A ŠLI ZPĚTKY. (HLEDALI JSME JAKÝS ZÁHADNÝ
KRÍŽ).

NAKONEC NÁM MÍSTNÍ PANÍ PORADILA A UKÁZALA
SMĚR.

ŠLI JSME A ŠLI A SE ZAJÍMEM POZOROVALI, JAK SE
NEBE ZATAHUJE, NA MÍSTĚ JSME ZJISTILI, ŽE NÁS

JEDNA SKUPINA PŘEDBĚHLA A VESELE SI LVŤILA SPRÁVU

V MORSEOVCE - COŽ BYL ZPEJŠÍ OKOL.

NÁM NĚZBÝVALO MEŽ ČEKAT A DÍVAT SE, JAK KVAŇ
PĚRNĚ SPĚCHAJÍ MRAČKY.

KDYŽ TI GEM GELOVÉ PO PŮL HODINĚ ZPRAVU VIL UŠTÍL A
POSTILI NAŠ K'NI ZAČALO NADHERNĚ PRŠET.

SKORO JSME SI ANI NEVŠIMLI, JAK OD NAŠ ZIK Z NAŠÍ
SKUPINY VTÍKÁ PRYČ SE SLOVY: „JÉJÉJ TO UŽ JE HODIN
A MNĚ ASI ZMOKNE STAN ŽEZ, NO NIC... ČAU ČAU!“

NEBUDU VÁS UKAVOVAT DALŠÍM PRŮBĚHEM - BYLA TO FUŠKA.

I POKLAD NAKONEC NAŠLA JEN SKUPINKA LOS ČMELDOS.

(ČMELDA, PETR, MAZÁNEK)

PO VEČERĚ SE KOSÍME... AH PARDON... SE KACÍME DO
SPACÁKŮ A SPÍME.

NEDELE 12.5.2002

POSLEDNÍ DEN VÝPRAVY. S MÍŠENĚ POCITY - RADOŠT, SMUTEK,
ŮLEVA, ZLOŠT, BALÍME VĚCI, UKLÍZÍME, ZA HODINU SE MÁME
VYDAT NA ZPATEČNÍ CESTU DOMŮ.

JEDEME AUTOBUSEM A PŘED NÁSTUPEM DO VLAKU VUŽÍVÁME
CHVÍLKY ČASU A JÍDEME DO OBCHODŮ.

VE VLAKU SI ZABEREME KUPÉ. ČERÁ NAŠ 5-TI HODINOVÁ CESTA,
TO VŠAK NAKONEC UBĚHLA JAKOBY NIC.

NA VŠETÍVĚ ZAKONČUJEME VÝPRAVU, GUMA SKUDLOU
BEROU STANŮ A MY SE ROZCHÁZÍME DOMŮ.

VŠUDE DOBŘĚ... ALE TA ZNA' ASI KAŽDÝ!

Staňa

Výprava do Ochozu u Brna sice nebyla akcí dráždivou, nicméně všem účastníkům se
tak líbila, že jsme si řekli, že jí v naší kronice prostě musíme mít zveřejněnou.
(Pozn. rádce)

Výprava na Vartovnu

Sešli jsme se 18.5. 2002 u zimního stadionu Lapač v 9³⁰ hodin, ve složení: já, Staňa, Hřib, David a z Vlků Milan a Krčás, kteří šli s námi. Vyrazili jsme.

Vyšli jsme na chráněnou oblast Bečevnou, kde nám u tamního vysílače David vysvětlil hry, jenž budeme cestou hrát. Bylo to ŠTRONZO, BOMBA, NÁLET, POVODĚŇ a celou cestu David vyhazoval zelené, modré a červené papírky, které měly různý počet bodů - zlaťáku.

Na Nezdobách jsme někdy kolem poledne poobědvali.

Po jídle Krčás zapískal Morseovu abecedu, z níž jsme zjistili, že se nacházíme v místech, kde zemřel slavný voják. Naším úkolem bylo najít jeho hrob.

Tem byl o něco dál v lese, označený vojenskou

čapkou. (Zakoupenou Davidem na burze za 50,- Kč). Jdeme opět dál.

Kousek před Vartovnou dostáváme další úkol. Staňa je „smrtelně raněn“ a nezbyvá nám nic jiného, než sestrojít přírodní mostička a donést jej k cíli. Uděláno, sestrojeno, ale po 200 metrech chůze praskla větev a raněný je na zemi ještě „více raněný“. Uděláno, opraveno a po nějaké době stojíme

Hřibův pokus zachránit se před povodní, jež si ho našla kousek za Bečevnou. A voda stoupá...

i s mrtvolou na nasítkách na VARTOVNĚ. Je vyhlášen krátký odpočinek při němž nám David vypráví o zdejší historii. Pak Vlci odcházejí kousek dál a pro nás nastává důležitá chvíle. U dvou srastlých bříz zakopáváme NAŠI Jestřábi Listinu.

Kéž by kořeny Jestřábů byly tak pevné a jisté, jako kořeny té staré břízy, které nám v kopání tak bránilo. Kéž by...

Zakopávání Jestřábi Listiny na vrcholu Vartovny

Když je vše hotovo, chystáme se na cestu k PARTYZÁNSKÉMU SRUBU, jež se nachází poblíž. Cestou potkáváme jednu paní z nedalekého buřetu. Zve nás na kofolu a na oplátku nás prosí, zda bychom nemohli vyčistit malou studánku

za kopeem. Samozřejmě přijímáme (to už jsou Vlci opět s námi). Popijeme, počistíme a pak hurá ke srubu.

Na místě na nás ovšem padá tíseň. Vždyť zde bylo kdysi za temné noci zabitó šest partyzánů HITLEROVYMI vojáky. Čteme si listiny o historii okolí za 2. svět. války a vůbec důkladně prohlížíme celý srub.

Než se vydáváme na cestu k autobusu, dostáváme malý žest na všímavost. Pak už ale jdeme směrem k Senince (podle Stani k Buranovu), kde na místních pasekách vidíme srnku a kde také oficiálně zakončujeme výpravu. Na autobusové zastávce, kde máme chvilku času, spočítal David body a zlatáky. Takto vypadalo pořadí:

1. STAŇA
2. KOTLÍK
3. HRIB
4. MILAN

Když přijel autobus, rozloučili jsme se s Davidem, který odešel domů. Cestou si ještě povídáme. Po příjezdu na Vsetín se rozházíme.

NAPSAL: /KOTEL/

22. 5. 2002

PHOTOS A GRAF. ÚPRAVA:

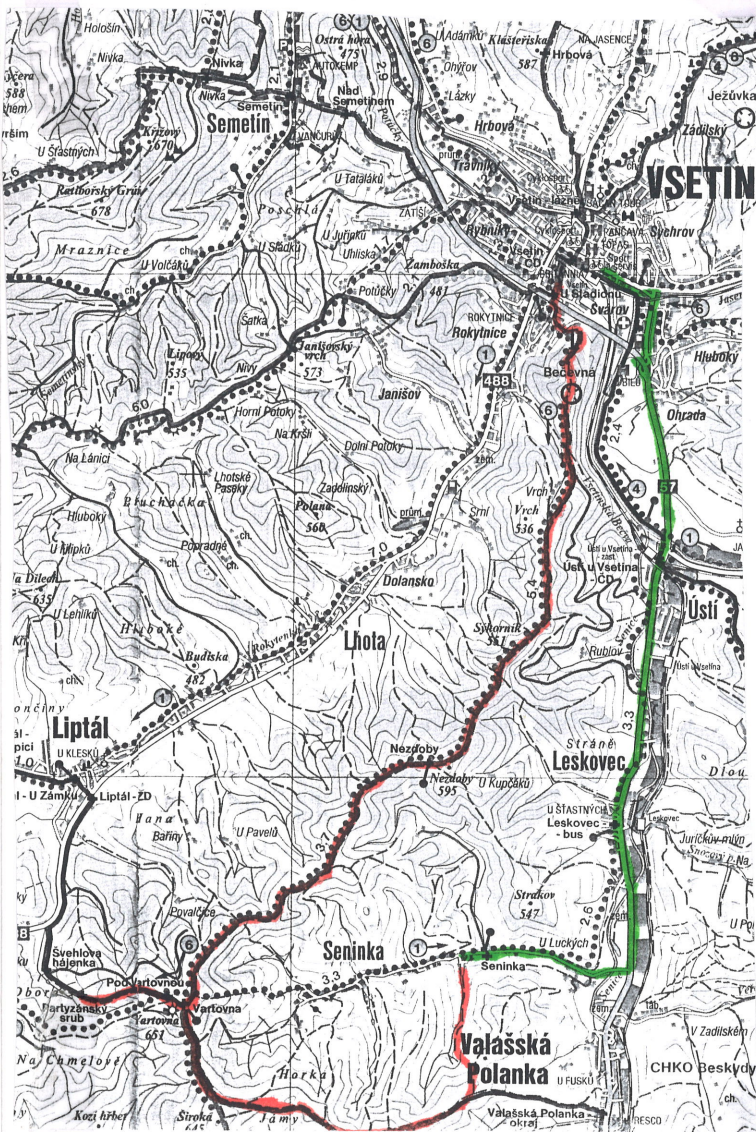
/David S/

Účastníci výpravy polomrtví před partyzánským srubem.
 Úplně nalevo sotva dýchá Krtěš, díky rajskému plynu, vypuštěnému Kotlíkem hned vedle. O strom s kulkou v břiše se opírá Milan. Staňa bez jedné nohy se už nikdy nedostane ke dveřím srubu, stejně jako Hřib s bajonetem v těle.

— Tudy jdeme pěšky

— Tudy nejdeme pěšky (jedeme)

Skončil

skautský rok

2001 - 2002